

„EDINOST“

Izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 8. uri zjutraj.
 „Edinost“ stane:
 za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gi.
 za polu leta „ 3.—; „ 4.50 „
 za četrt leta „ 1.50; „ 2.25 „
 Z „Novičarjem“ vred:
 za vse leto gl. 7.—
 „ polu leta „ 3.50
 „ četrt „ 1.75
 Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov. v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov. — „Novičar“ pa po 2 nov.

EDINOST

Oglasni in ostanili se računajo po 5 nov. vrstica v petiti; za naslove s debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.
 Poslana, javne zahvale, oznanila itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu Piasza Caserma št. 2. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravništvo Piasza Caserma št. 2. Odprte reklamacije o proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

• V edinost je moč

Okoličani, volilci!

Jutri dne 11. t. m. stopite na volišče, da si izberete one može, ki naj Vas zastopajo bodoča tri mestnem in deželnem zboru Tržaškem.

Volitev je najvažnejši čin v političnem življenju vsakega državljana.

Pričakujemo torej, da pridete vsi do zadnjega na volišče, kajti kdor glasuje za nasprotnika, ali v svoji zanikernosti sploh ne glasuje — ta izdaje svoj lastni narod; vsakemu pa bo de odpuščeno, le izdajalcu nikdar!

Možje, katere Vam tu priporočamo, so Vaše krvi, ki z Vami čutijo, ter so pripravljene vse žrtvovati, da Vam pribore Vaše pravice ter Vas obvarujejo propasti, katero Vam pripravlja nasprotna stranka. Ti so:

Za I. okraj (Škedenj, sv. Marija Magdalena zgornja in dolnja), gospod

Dr. Andrej Sanzin, adjunkt pri c. kr. sodniji v Trstu.

Za II. okraj (Rocol, Kadin, Lonjer), gospod

Ivan Crismancich pok. Ivana, posestnik.

Za IV. okraj (Rojan, Barkovlje, Greta), gospod

Fran Dollenz, vknjižena tvrdka.

Za VI. okraj (Prosek, Kontovelj, sv. Križ), gospod

Ivan Goriup pok. Ivana, posestnik.

Kandidata za III. in V. okraj sta se proglasila s posebnimi plakati.

V Trstu, meseca junija 1893.

Politično društvo „Edinost“.

PODLISTEK.

Avgusta.

Izvirna novela. Spisal Ivo Trošt.

II.

(Dalje.)

Neko popoldne potem je ležal Milan vznak na vrtu pod hrusko in zrl skozi veje v jasno nebo. Mislil ni menda isti hip prav nič. Opazoval je daljni oblak, da li se pomika proti severu ali jugu. Pozneje opusti še to, knjigo položi pod glavo, kakor leni dijak, ko se mu ne ljubi učiti, roko potisne pred oči. Obhajali so ga ravno tisti srečni trenotki, katere spoznamo šele tedaj, ko jih ni več, tisti trenotki, ko hoče človek prav brezskrbno in zložno zaspati.

Usoda človeška, kako si kruta! Kakor smagovalen gladijator svoji žrtvi sloniš nam ti na tilniku. Vsak hip, ko hočemo piti iz polne čaše življenja, zganesh z ного in pritiseš premaganca zopet k tlom. Nikomu ne daš uživati življenja nekaljeno srečo. — Mislil si, da živiš brez sitnih skrbij, jutri te gotovo obsujejo kot roj čebel v poletni vročini; misli si, kako si

zadovoljen, ne bo de isteklo dosti vode, ko se oglasi v tvoji notranjosti prokleti črv, ki ni nikoli sit; misli si, da si srečen, zaman! trikrat ne zajde solnce potem, čutil bo deš, če že ne nove nesreče, vsaj spomin, da ni bilo res, kar si prej trdil. Nihil perfecti sub sole!

France zbudi brata iz lahkega sna, poda mu ravnokar došlo pismo. Milan si mane oči, pretrga ovitek, dvakrat, trikrat na dolgo zazdeha, in jame brati:

Velecenjeni gospod!

Dolgo sem odlašala Vam pisati. Te dni sem slučajno našla Vaš cenjeni naslov, za to ne morem delj skrivati neke stvari, ki se tiče samo Vas, veleštovani gospod. Prosim, oprostite!

Znano Vam je, da biva Avgusta že blizu jedno leto vsled svoje trme pri tujih ljudeh. Tega ji ni bilo treba. Pri meni je imela vsega dovolj, in vender je tožila, da ji vsega nedostaje. Seveda takim, razvajenim gospodičnam ni vse in povsod prav. — Vi dobro veste, da je Avgusta zelo nadarjena; te darove pa skuša tudi do cela uporabljati, uživati, naj naša ženska prostost to dovoljuje ali ne. Ko ste bili še naš prijatelj in ste zahajali pod našo

streho, tudi še posneje sem mislila, da sta z deklico o vsem na čistem, sedaj šele vidim, da Vas je — oprostite izraz — vodila za nos.

Da ne boste mislili, kako sem ji sovražna, ker me je ostavila, ali da govorim neutemeljeno od same strasti, prosim, čitajte do konca to-le sгодbo, potem pršajte na robu lista Vam označeno osebo, povejte stvar Avgusti in videli boste, koliko sem pisala neresnice.

V notranji Istri stoji v necem kraju logarska koč. Gospodar osivel, postaren mož, je ves Božji dan z doma, njegova žena obdeluje kos zemlje, obira sadje, krmi nekoliko parov domače živine. Lepo življenje! V mirni tihi dom se je naselila tudi sedemnajsetna deklica, prišedša izobražena in neizkušena izmed samostanskih zidov v naročje sami materi naravi. Dasi popolnoma osirotela, kazala je vedno vesel brezskrben obraz. Kakor metulj frfeta sem in tja. Zdaj je na polju, zdaj v gozdu, kmalu zopet v hlevu pri telici. Strije in teta — starost ju je dohitela brez otrok — sta mlado nečakinjo prav rada gledala. Zdelo se jima je kakor da gledata v nji lastnega življenja pomlad.

Nekega lepega dne se živahne gosdne Vile loti otožnost. Žalostno in potrto je zrla v svet. Sanjalo se ji je menda o mestu, o tovarišicah in Bog vedi o čem še. Tiste dni se je naselil v sosednjo, dve uri oddaljeno logarsko čuvarnico mlad in lep gozdarski vajenec. Ni minilo dolgo časa, ko ga je spoznala tudi lahkoživa mlada srnica. Uhajala je skrivaj, kadar se je mogla utajiti strijcu in teti, v gozd, kamor jo je vabil nekda čarobni gozdni duh in pa mladega logarja — poljubi. Znala sta nežna goloba dobro tajiti svoje gnezdo. Še le čez pol leta ga je ovohal strije, ki je kot pravi gozdni strah poznal vse jaskbine, tako daleč kakor je nesel glas izpred njegove koč. Našel je njuno skrivališče, našel oba v sladkem objemu, menda sta se poslavljala; odpodil je goloba in golobico spravil v staro gnezdo; vender, žal, prepozno je mož spoznal, zakaj je deklica nehala tožiti o dolgem času, zakaj ne sanja več o mestnih tovarišicah. Vse, vse je bilo prepozno.

Sedaj sanja seveda o čem družom.

Lepi obrazek ji blede, sapa ji škoduje. Strije jo zmerja, teta joče poleg njene postelje. Mladega logarja so sicer odpravili

Pripoznali so nas.

Volilna borba je priklopila do vrhunca: z jutranjimi volitvami po okolici zaključili se volilna priredila in se določili konečno sestava bodočemu mestnemu zboru.

Preobloženi z obilico dela, spojenega z volilno agitacijo, nam za danes ni mogoče opisovati ni naglašati posamične momente boja, bližajočega se svojemu koncu. A to rečemo lahko že danes, da smo v tem boju opažali mnogo zanimivega, mnogo značilnega, a največ žalostnega, tako z ozirom na naš narodno-slovenski kolikor tudi na državni interes.

Da smo hudomušni in škodoželjni in da nismo tako zvesti in lojalni podaniki države naše, triumfovali bi mi danes, kajti ves razvitek in svrsetek volilnega boja pričata nam, da smo mi v Trstu jedini — in na to smo ponosni —, ki pišemo resnico o tržaških razmerah; pričata nam, da jako dobro poznamo vse one činitelje, ki delajo pri nas političko vreme. Dá, mi „radikalni“ Slovenci dobili smo jasno, če tudi žalostno zadoščenje: zgodovina sedanjih volitev je klasična priča za vse trditve naše, slika-joče naše političke odnose kot take, da jih moramo obžalovati od vsega srca ne le kot sinovi slovenskega naroda, ampak tudi kot avstrijski patrijotje. Marsikatero grenko smo morali požreti radi svoje odkritosrčnosti; podtikali so se nam nameni, ki so nam popolnoma tuji, slika se nas je kot nikdar mirujoče hujšakače samo zato, ker se nismo plašili govoriti resnico, tudi če je bila neljuba temu ali onemu. In tudi tokom te volilne borbe postopalo se je z nami — — — — —, toda prst na usta za danes, prihranimo si to za po volitvah.

Naša volilna borba je potisnila na površje rasne mehurje in mehuročke — žal, da samo neprijetne in žalostne. A v vsej tej temni sliki imamo vendar jedno svetlo točko — in to hočemo naglašati v tem poslednjem trenutku, predno stopijo na volišče naši okoličani. Naglašati jo hočemo, da utrdimo v njih samozavest, da jim ojačimo zavest, da Slovenci bivamo tu na lastni zemlji: da imamo torej jednake pravice z vsemi drugimi.

Znano je, da, ako v ničemer drugem, so bili naši nasprotniki — na desni in levi — vsikdar dosledni v tem, da so trdovratno zanikavali našo ekzistencijo v mestu samem, kakor v njega okolici; da nas nikdar niso hoteli priznati kot narodnega činitelja: smatrali so nas brezpravnimi. Ali moč res-

tja, odkoder je prišel, nikakor pa ne deklici iz arca in spomina. Pisal ji je pač še nekolikokrat. Tu Vam prilagam jedno njegovo pismo. —

Prva ljubezen, pravijo, da se ne zabi tako hitro, posebno pa ne še taka kakor ta, ki nikakor ni ostala brez naravnih posledic. Deklici je kmalo potem umrl strijo. Silno je žalovala po njem, bil ji je jedina saslomba. Tudi teta je močno bolehalo pe njegovi smrti, vendar je videla, prej kot je izdihnila dušo, sramoto svoje mlade nečakinje. Nekaj dni pred njo so nesli pokopat njenega najmlajšega sorodnika. Vsemogočni, neskončno previdni Bog se je usmilil črvička. Mladi, osemnajstletni materi ni kazalo drugega kot zapustiti mirni, tihi dol z vsemi lepimi in žalimi spomini ter iti iskat — morda kake druge tete.

Velecenjeni gospod! Kako Vam ugaja ta zgodba? Morda potrebujete še kaj pojasnila. Kar bi morala storiti Vaša, baje toli ljubljena Avgusta takoj, ko sta si prvič v ljubezni segla v roke, to sem storila sedaj jaz. Upam, da se Vam nisem zamerala. Učiniła sem svojo dolžnost, in prva zamera je boljša kot zadnja. Meni je bilo žal za Vaš plemeniti značaj, da bi bili tako hudo varani. Oprostite! Kar sem pisala, pisano je z najboljšim namenom. Zato ostanem z odličnem spoštovanjem udana

V K. 16./8. 18. Brigita Bolč.

(Dalje prih.)

nice je velika in uprav v tej borbi pokazala se je toli izdatno, da je z elementarno silo prodrla na površje. — Slovencev ni! — to nam je bilo vsikdar v odgovor, kadar koli smo se oglašali, če tudi z najskromnejšimi zahtevami. Slovenci ni! — kričali so tako naši nasprotniki na levi, kakor naši „prijatelji“ na desni; a mi, ki smo trdili nasprotno, mi, ki smo se silo trebili pot resnici: mi smo bili hujšakači, ki begamo ljudstvo in kalimo divno „harmonijo“ mej mestom in okolico.

A prišle so volitve — in pripoznali so nas na desni in levi. Konservativci so se slovenskimi proglasili pripoznali mestne Slovence, a radikali so slovenskimi lepaki (plakati), pripoznali okoličanske Slovence. Nič ne de, da potem niso prišli žnjim na dan, ker so se splašili zasmehavanja, prihajajočega od konservativne strani; faktum je, da so priredili slovenske plakate in da so jih tudi že odposlali v cenzuro.

S tem, da so tako konservativci kolikor liberalci lovili slovenske glasove pripomočjo slovenskega jezika, pripoznali so, da so tu sovenski volilci — in s tem so pripoznali našo ekzistencijo kot politički činitelj.

To je za nas sijajna moralna pridobitev. Odelej se menda neha tisto drsko zatajevanje slovenskega življa.

Slovenci smo tu — ta resnica je prodrila na površje; to resnico so pripoznali konservativci in liberalci — če tudi nehote in neradi.

Zavest o zmagi resnice naj navduši vse okoličanske volilce, da stopijo jutri samozavestno in pogumno na volišče. Dokumentirajo naj na sijajen način, kar so pripoznali naši nasprotniki: da je slovenski živelj gospodar v tržaški okolici!

DOPISI.

Iz Ljubljane, meseca maja. [Izv. dopis].
Mnogo bi vam lahko pisal danes, a udarim jo na kratko goasp. urednik, in pričnem z — vremenom, kakoršno imamo zadnji čas v beli Ljubljani in na Kranjskem sploh, kajti: nič ni lažjega, nego pričeti dopis z — vremenom! Torej — začnimo!

Po štiridnevnom neprestanom deževju dobili smo v nedeljo jasno, solčno vréme. Precej časa trajal je „sgoraj“ boj, naposled pa sta vendar-le zmagala burja in sever, odstranila nevarnost povodnji, ki je pretila našemu barju; naravi in nam ljudem pa podarila zopet blagodejno in nad vse potrebno lepo vréme. A vrhovi naših planin pobeljeni so pa s svežim snegom, dočim je nizdoli po Gorenjskem že dan poprej občutno „mrasil“! Upamo sicer, da nam ostane to ugodno vréme trajno, a jamstva nimamo od njega, in to je — sitno!

V petek, 2. junija dopoldne vrála se je s težko lokomotivo poskusna vožnja čez nova železnična mostova (pri Vodmatu in črez Gruberjev kanal) in sta pri tej priliki izkazala se oba dovolj trdna in zanesljiva. Ob enem pričelo se je ta dan tudi prevažanje gramoza po tiru Dolenjskih železnic z jedno lokomotivo drž. železnice, katera jemlje potrebni material iz gramoznih jam poleg dež. prisilne delavnice. To prevažanje trajalo bude 6—7 tednov in ostane v to svrhu omenjena lokomotiva ves ta čas na kraju gramoznih jam, do katerih sta speljana za to dva stranska tira. Potrebna voda jemlje se za lokomotivo vsak dan iz mestnega vodovoda na spodnjepoljanski cesti. Posipanje pričelo se je pri progji južne železnice. — Če ne bude posebnih ovir in ostane vréme ugodno, otvori se baje ljubljansko-kočevska progja že na dan cesarjevega rojstnega dne, t. j. 18. avgusta letos. — Treba bude našim merodajnim narodnim krogom pač pravočasno skrbeti za to, da se pri teh novih železnicah, pri katerih je uboga kranjska de-

žela žrtvovati morala cele 4 (!) milijone, ne bude slovenski jezik suval — za vrata, kakor se čuje — marsikje drugod pri nas! Sapienti sat!

Ker sem že pričel ta dopis z vremenom, dovolite, da ga z neke vrste vremenskimi signalom tudi končam!

Odkar šviga v Slovenceh novorojeni zmaj razposajenosti in nadutosti iz višjih in nižjih znanih krogov, — odložil je tudi naš baron Hein diplomatični plašč ter jel kazati odločnim Slovencev — „zobe“! V kolikor je mogel, pokazal jih je že v dež. zboru v preteklem zasedanju, zdaj pa se je vrgel na društvene programe in slovanske pesmi, ki so imele pod baronom Winklerjem — prost uhod! Nam se sicer zdi, da je baron Hein pred polu leta, ko ga je Nalžovski grof Taaffe poslal v Ljubljano kot voditelja deželne vlade Kranjske, prejel enako instrukcijo, kakor o svojem času bivši deželni predsednik preblag. g. Winkler, namreč: „Gehen Sie nach Krain, studiren Sie dort die Verhältnisse und richten Sie sich darnach!“ — a za gotovo tega ne vemo, dasi mora zanjga tako veljavno biti, kakor za barona Winklerja, pač pa vemo to, da imamo zavesti in pravice dovolj v svojo obrambo, ako bi nam gospod baron hotel kazati zobe, kakor jih je pričel. Mi Kranjski Slovenci se pač ne damo tako. Z.

Iz Tolmina dne 29. maja. — (Izv. dop.)
— Na repliko svojega nasprotnika v „Soči“ z dne 25. majnika podajam sledeči zadnji govor:

„ne strinja se z mojo častjo, da bi „odgovarjal podtikovanju in ovađuštvo o „sovraštvo do nemškega jezika o zavisti, o žaljenju poštenih gospodov, o slabem „državljanstvu i. t. d. —

„proti takem sumničenju moram pro-
testovati —

„da moje očitjanje je smešno i. t. d.“
ne morejo nadomestiti dokazov proti mojim trditvam. Smem se toraj aklicati na izrek starih juristov: Qui tacet, osertire videtur.

Opravičiti se misli nasprotnik s tem, da vpraša, ali je tolika pregreha, da se je potegnil za slovensko lice Tolminskega trga, in ali ni to dolžnost vsacega iskrenega rodoljuba? — Na to odgovoram: Prav je, da nasprotnik svojo narodnost ljubi in se zanjo poteza; pa naj ima pred očmi pravilo: „est modus in rebus“. Pri svoji iskrenosti ne sme brez potrebe preprirov množiti, poštenih gospodov žaliti, in ne tako aramoto pisariti, da se mladina navzame sovraštva proti nemškemu jeziku. Dolžnost vsacega rodoljuba je veliko več ljubezen do učila, posebno do ptujih jezikov vne-mati, kateri jim veliko hasnijo v celem življenju. Kdor mir, edinst in vzajemno ljubezen med tržani želi, ne piše tako kakor nasprotnik. Njegova iskrenost ga toraj ne opravičuje. Omne nimium vitiosum.

Nasprotnik zameta moje nasvete, da bi se namreč pisalo namesto praznih preprirov: kako bi se dale šole bolj praktično vravnati, naklade k davkom zmanjšati, revni stan našega ljudstva zboljšati, nadarjene otročiče podpirati, da pridejo k dobremu kruhu in sreči. — Naj presodijo čitatelji, je li res to le konfuznost, in nasprotnost narodnemu čuvstvu, in zahtevi, da se ne sme narodne zavesti prodajati za časne dobičke. — Jaz pa mislim, da je mogoče biti dober Slovec in bogat mož. Na to delajmo pri naši mladini!

Nasprotnik pravi, da sem nevaren človek, da se me je treba varovati; da Tolminci se morejo otresti takih ljudi. — Jaz vprašam, na kaki način se ima to zgoditi? — Vender ne z jeklom ali strupom! Non est operes pretium. Še en malo potrpite z menoj, v 84. letu sem, kmalo pojdem k Očetu in vam ne bom več na poti. Veselilo pa me bo še v moji zadnji uri, da ste mi dali priliko, razsvetliti vaše zmote, kar mi je ležalo že dolgo na srcu: Deus noster est Deus veritatis. Svoj zad-

nji svet vam dajam: ljubite bližnjega brez razločka narodnosti, ustavljajte se krivici, pa z modrimi sredstvi!

Nasprotnik čunta Tolmince, naj skrbijo za to, da ne bom zvona nosil v Tolminu. — Vidi se, da on ni še dolgo časa v Tolminu, sicer bi vedel, da nisem v 37 letih, od kar sem v Tolminu, nikoli kandidiral za nobeno službo, ne občinsko, ne deželno in ne državno. V cestni odbor sem prišel le, ker sem največi davkoplačevalec v okraju. 25 let se u sicer skoraj neprenehoma vodil čitalnico, vsako neprilichnost z lepimi besedami pomiril, in na to delal, da so bili vsi tržani edne misli in ednega srca. In ko so me Mladoslavenci savrgli, plačujem še vedno po 8 gl. 40 kr. na leto, ne da bi nadlegoval s svojo osebo čitalničarje drugači, ko da pridem po časopise, ki sem jih na dražbi kupil. V občinsko denarnico plačujem najmanj po 150 gl. na leto. Ne bo toraj dobička Tolmincom, ako se otresojo takih možakarjev, kakor me je počastil moj nasprotnik.

Očita mi nasprotnik, da saj zdaj v visoki starosti bi se moral najpotrebniših pravil — kreance učiti. Za to poučilo sem nasprotniku hvaležen; pa mora s mano potrpeti, ker sem kratkega vida, in ne razločujem gospodov, če niso prav blizo mene. —

Vse drugo sumničenje proti mojemu značaju preziram kot malenkosti, izviraajoče iz krivih pojmov mojega nasprotnika.

(Dostavek. Tudi ta dopis smo priobčili le iz poštovanja do osebe g. dopisnika, nikari pa do njegovih nazorov. Ured.)

Različne vesti.

Osebnosti. Ljubljanski listi poročajo, da je dvorni svetnik in dosedanji voditelj deželne vlade Kranjske, baron Viktor Hein imenovan deželnim predsednikom za Kranjsko. — Ministerjalni svetnik v justičnem ministerstvu g. Filip Abram je dobil viteški križ Leopoldovega reda. — Svetnik prisivnega sodišča v Trstu, g. Josip Poliak in predsednik okrožnega sodišča v Rovinju, g. L. Flocchi sta dobila naslov dvornega svetnika. Notarjem v Ribnici imenovan je g. Ignacij Gruntar, dosedanji c. kr. notar v Logatci, a notarski kandidat in dosedanji substitut v R. — gosp. E. Orožen (brat priprav. prof. g. Fr. Orožna, pa je imenovan notarjem v Trebnem. — Čestitamo Ribničanom, ki pridobé v gosp. Gruntarju obče poznatega, vrlega, poštvalnega in odločnega narodnjaka, a nič manj vestnega in izkušenega notarja-uradnika. Isto tako pa tudi Trebancom na pridobitvi novega in vrlega notarja g. Orožna!

Volitve v mestu so se zvršile z večrajšno volitvijo za I. razred. Tudi v tem razredu je zmagala progressova stranka. Voljenih je namreč 10 progressovcev in le dva konservativca — Rafael Luzzatto in Burgstaller, in še ta dva le z veliko silo. Že ob 2. uri popol. opaziti je bilo veselo gibanje mej radikali, zbranimi na velikem trgu pred mestno palačo. In res se je takrat raznesla govornica, da je voljenih 11 progressovcev in jeden konservativce. No, konečni izid je bil tak kakor povedano gori.

Ko se je razglasil konečni izid, nastal je silen vrisk, progressovci so vihteli klobuke ter vpili: Evviva Trieste, evviva progresso! Vsa množica — gotovo nad 4000 ljudi — se je vsula, silno kričeč, preko velikega trga, mimo namestništva, čez borzni trg, skozi ulico Ponterosso in potem v Via Nuova, kjer se nahaja uredništvo „Piccola“. Tam je nastalo zopet strašansko vpitje, ali tam nastavljeni redarji so razkropili vso množico.

I. razred ima 404 volilce. Na volišče jih je prišlo 356. Od teh so dobili progressovci od 200 do 186 glasov. Konservativca R. Luzzato 183, Burgstaller 179. Propala progressovca Girardelli in Cesare

sta dobila 178 odnosno 175 glasov. Po takem je zmagal R. Luzzatto le za štiri glase, a Burgstaller celo za jeden sam glas.

Okoličanom. Okoličani, jutri je vaš dan! Poklicani ste, da ohranite čast in dobro ime naše okolice, da dokažete, da je okolica tržaška nepremakljivo zvesta svojemu rodu in svojemu vladarju, da dokažete, da ste nepristopni tistim izdajalskim namenom, s katerimi bi hoteli naši in vaši nasprotniki okužiti tudi vas, poštene državljanke in zveste rodoljube. Danes in jutri obletavali vas bodo zviti zapeljivci, vabili vas bodo sladkimi besedami, praznimi obljubami in z — denarjem. — Okoličani, to so Judeževi groši, ki ne prinesejo sreče nikomur. Kakor se je Judež Isakarijot slednjič obesil iz obupanja, tako bi pekla vest tudi vas do zadnjega diha, ako bi za par grošev prodali svojo vest, svoje prepričanje in svoje poštenje ter prelomili prisego zvestobe, storjeno cesarju in domovini.

Kakor je podoba tistega Judeža Isakarijota, ki je prodal za par srebrnjakov svojega Gospoda in dobrotnika, najgnusnejša prikazen v zgodovini človeštva, tako bi proklinjal ves pošteni svet tiste propalice, ki bi se z izdajstvom storili jednake in podobne Judežu Isakarijotu. Pomislite, da je čast najdragocenejši zaklad na svetu — in tega zaklada ne smete napraviti za polič vina. Nadejamo se, da jutri ne bode Judežev Isakarijotov mej vami!

Okoličanskim volilcem v premišljevanje. Progressovci so postavili svoje kandidate v vseh okrajih okolice, razun v V., ker menda smatrajo don Pacorja svojim kandidatom. Ti kandidati obetajo volilcem hribe in doline, za slučaj, ako bodo izvoljeni. Na tem ni nič čudnega, saj kandidati so vsikdar jako radodarni se svojimi obljubami — tako je bilo od nekdanj, tako je sedaj in tako menda ostane. Ali pri nekaterih kandidatih progressovih je stvar drugača. Gg. Banelli, d' Angeli in Mauroner so že izvoljeni in pridejo gotovo v mestni zbor. Ako je torej tem gospodom le do tega, da bi pomagali našemu ubogemu okoličanu, ako imajo res dobre in čiste, ne pa kake druge postranske namene, potem jim bode prilike dovolj, pomagati okolici, ne da bi se dali brespotrebno dvakrat voliti.

Gospodje so prejeli svoj mandat v mestu, sedeli bodo v mestnem zboru. Čemu tekajo sedaj po okolici? Ako so prijatelji okolici, dokažejo lahko to kot mestni zastopniki ob vseh tistih prilikah, ko pridejo na dnevni red vprašanja, tikajoča se okolice. V ta namen jim ne treba dvojnega mandata, ampak jim zadošča le jeden. Torej? No, jasno je, da ne ljubezen do našega ljudstva goni to gospodo v okolico, ampak namen, dobiti okolico v svoje roke in jo pripraviti za popolno poitalijančenje. V tem grmu tiči zajec, vse drugo je zvižaja in pretveza.

Mi mislimo, da je stvar jasna: gospodov ni treba več voliti, ker so že voljeni! Gospodje naj dokažejo z dejanji, to je, se svojim postopanjem v mestnem zboru, da nam hočejo dobro, ne pa z lovenjem nepotrebnih mandatov po okolici.

Pravi oče slovenskega ljudstva. Sedaj še le smo izvedeli, kdo da je pravi oče slovenskega ljudstva. Dosedaj smo živeli reveži — in z nami menda vsi naši rojaki — v hudi zmoti, da gre le pokojnemu nepozabnemu Janezu Bleiweisu častni naslov očeta slovenskega naroda, a volilno vrvenje tržaško počulo nas je, kako se motimo. Ne pokojni Bleiweis je bil oče slovenskega naroda, ampak pravi oče slovenskega ljudstva ni nikdo drugi, nego neizogibni, vsem poznani in večni kandidat za V. okraj: velečastni Don Andrea Pacor!

Don Andrea Pacor, oče slovenskega ljudstva! Tako je čitati na nekkih plakatih, ki paradirajo po vogalih V. okraja. Saj

bi morali misliti, da je to zlobna ironija, ako ne bi bili uverjeni, da je te plakate sestavil — gospod Pacor sam. A tega ne moremo misliti, da bi kdo ironizoval samega sebe. Zato prosimo vse tiste, ki so toli dobrodušni, da radi verjamejo vsako ne — verjetnost, naj verjamejo tudi to, da je don Andrea Pacor — oče slovenskega ljudstva.

Glejte no, kmalu bi bili čisto pozabili na svojo dolžnost, da moramo namreč tudi mi razobesiti v svojih predalih — slavo veleč. don Andrea Pacorja. Čujte torej, kako se glasi slavospev don Andreu Pacorju, povit v obliko volilnega oklica:

„Volilci V. okraja! Dajte svoj glas gospodu Andrea Pacor, branitelju vere, duhovščine in slovenskega naroda, pravimu očetu ljudstva. — Več volilcev.“

Ne res, to je hud tobak! Poskrite se vsi neverni Tomaži in dvomljivci!

Le nekaj malega je vmes, kar se nikakor ne vjema in nekako moti divno harmonijo, zvenečo iz gornjega volilnega oklica, namreč: da ta branitelj vere, duhovščine in slovenskega naroda, da ta pravi oče ljudstva nikakor ni hotel kandidovati v II. okraju proti progressovi stranki, ki je poznana kot silna nasprotnica vere, duhovščine, slovenskega naroda in naše monarhije!!

To je čudno, zares čudno; čudno tembolj, ko so ga najveljavnejši možje prosili kakor se Boga prosi, naj vaprjeme kandidaturu v II. okraju, in je smel računati z matematično gotovostjo, da bode izvoljen. Don Andrea Pacor je rajše prepustil II. okraj liberalnim progressovcem ter je šel kandidirati na Opčine proti staremu slovenskemu rodoljubu, lojalnemu Avstrijcu in vernemu katoliku.

To — kakor rečeno — se nam ne vidi v soglasju; sicer pa je don Pacor od danes naprej — oče slovenskega ljudstva! Blagor nam!

Pa še nekaj! Kaj čete, človeku pride vsak trenotek kaka nova misel. — Tudi to je čudno, zelo čudno, da so liberalni in Slovincem nasprotni progressovci povsodi postavili svoje kandidate, le proti „branitelju vere, duhovščine in slovenskega ljudstva“ niso postavili nikogar. Ali bodimo dobri in verujmo: da so progressovci hoteli dokazati svojo naklonjenost do slovenskega ljudstva s tem, da ne nasprotujejo njega očetu!

Kdor se smeje, plača groš!

Iz II. Okraja nam poročajo, da poznani agitatorji Mauronerjevi plašijo naše volilce s tem, da mora vsak volilec sam napisati ime kandidata ter da je strogo prepovedano, da bi kdo drugi izpolnjeval glasovnice. Celu v zapor da odvedejo dotičnika. S tem grdim manevrom hočejo zbegati tiste naše volilce, kateri ne znajo sami pisati. Volilci, ne plašite se tega, to je vse izmišljeno. Tisti, ki ne znate sami pisati, obrnite se brez skrbi do vaših narodnih zanesljivih prvakov in oddajte le tiste liste, na katere so vam ti prvaki napisali ime kandidata! Bodite oprezni in previdni, da vam prekanjeni agitatorji Mauronerjevi ne zamenjajo glasovnice!

Proč s cikorijsko! Cena cikorijske na Proseku silno pada. O ti smola! In ravno sedaj, ko je semenj pred durmi! Sicer ta malovredna zmes ostankov ni imela nikoli prave cene, a sedaj je še manj ko zastoj. Še golaš in liter vina vdobi, kdor jo povžije. In pri vsem tem se je naši ljudje branijo! Sam veliki direktor jo je hodil ponujati, priporočujejo jo najvišji tamkajšnji magistratni uradniki, sam mestni župan poslal je svojega „Jakometa“, kojega pa so sekvestrirali, agitirali za-njo, in „kukec“ pa njegov zgovorni pomočnik na vso moč hvalita njene izborne lastnosti. A vse nič ne pomaga! Kako klaverni so ti revni agentje, ne upajo se pogledat človeku v obraz — otroci pa se jim rogajo in posmehujejo. Ravno sinoči doživili so

prizor med otroci in glavnim agentom cikorijske, bodočim „kapovilo“ (če ne bo dežja), da se je kar kamenje moralo smijati. Niti plakato jim neče nobeden nalepiti. In prav je tako! Poznamo to „robo“, ki nam jo ponujajo vsako tretje leto. Slaba je skozi in skozi in slovenski želodec je ne prebavlja. Pač obljublja ponesrečeni agentje celo kopo prednosti in izbornosti, koje bi imela njih cikorijska, toda mi ne verjamemo njihovim podkupljenim jezikom, in letos jim hočemo posvetiti, da si ne bodo nikoli več upali mej nas s tako malovrednim blagom. Toraj proč s cikorijsko!

Cikorijski v Barkovljah so hoteli tudi pokazati, da še koprne za pogorelo fabriko.

Značilno je, da so taki ljudje, katerih je hvala Bogu malo število, skoraj sami tuji, ali sinovi ptujcev, naseljenih v Barkovljah.

Izven sključenega bivšega gospega pastirja postavil se je na čelo cikorijski neki Sch. („sanguo puro“), katerega oče si je opomogel na naši zemlji, prišedši tu sem iz druge dežele. Ta človek misli postati kdaj „capovilla“, in veleč tega trobi sedaj v rog cikorijske.

Lahko si je pa v svesti, da z njega imenovanjem ne pojde tako lahko, ker Barkovljani se bodo vedeli potegniti za kakega moža stare, naše koronike!

Ker ima ta človek krčmo, priporočamo Barkovljanom, da se ravnajo po izreku „Svoji k svojim!“

Drugi cikorijski prvak je neki kratkovidnež, kateri jo je pred leti pobrisal doli v „večni Rim“, kjer je ostal, dokler mu ni zmanjkalo pravega slovenskega denarja!

Ti ljudje delajo skrivno, ker si ne upajo javno, a dosegli bodo res „skrivno malo!“

Nekemu volilcu v Barkovljah se je ponujal petak z namenom, da voli kandidata cikorijske, a mož je pošteno zavrnil judežev groš.

Narodni Barkovljani postopali bodo z vso brezobzirnostjo proti vsakomur, ki bi hotel protipostavnimi sredstvi delati za cikorijske ter bodo naznanili v „Edinosti“ še vse enake tiče, ako bo treba.

Kakor navadno, rujejo tudi sedaj osebe, katere so v magistratni službi, mesto da bi opravljalje svojo službo.

Naj se pa taki ljudje dobro varujejo — in pazijo naj na svojo službo — kajti nad magistratom je še druga „viša“ moč!

Čujemo, da se je mislil pomilovanju vredni, ker sicer pošteni gospod Banel (nasprotni kandidat) že odpovedati kandidaturi, a mu to strogo zabranjuje „progressovci!“

Pri nas v Barkovljah upamo na polno narodno zmago!

Politično društvo „Edinost“ je razdelilo po okolici nastopni poziv: Volilci! Poklicani ste zopet vršiti svojo najsvetejšo državljansko pravico: svojo volilno pravico. Kakor stvari stoje, smemo upati, da se bodo v bodoče bolj poštevale narodne in gospodarske koristi naše okolice, ako si izberete može, ki bodo hoteli in imeli zahtevati to, kar nam gre po božjih in pisanih postavah. Taki možje morejo biti pa le tisti, ki so Vašega rodu, Vaše krvi in Vašega mišljenja, ki res poznajo Vaše potrebe in nadloge. — Okoličani! — Politično društvo „Edinost“ je v sporazumljenju z Vašimi veljaki sklenilo nasvetovati in priporočati kot zastopnika za Vaš volilni okraj gospoda (tu sledi ime dotičnega kandidata.) Zanašajoč se na Vaše moštvo smo prepričani, da Vas ne premamijo ni sladke obljube ni isakarijotaki denar, ampak da se pokažete zveste veri, domovini in cesarju in prijatelje same sebi. S tem se pokažete vredne sinove svojih vrljih očetov, s tem bodele najlepše slavili njih spomin. — Volilci! Složno in pogumno stopite torej vsi na volišče in oddajte glas svoj tu priporočenemu kandidatu. Živila naša slovenska okolica, živio Vaš kandidat!

Prve krone družbi sv. Cirilu in Metodah so podarili: Dr. M. Truden 1, Močnikov 4: v spomin pokojnega

Ivana Dolinarja so podarili: Tegodrag Suša 2, J. N. 1, A. H. 1, Ivan Taučer 40 stot.; v isti namen sta nabrala gg. Fran Kravos in Ivan Biček 45 kron 64 stotink. Imena darovateljev, kakor tudi nadaljna, v ta namen slučajno nabrano svoto, priobčimo prihodnjič.

Vabilo k velikemu koncertu kateri bode dne 18. junija 1893. v gledališču „Fenice“ v prid šolski družbi sv. Cirila in Metoda v Trstu. Pri koncertu blagovolijo sodelovati: operna pevka gospa Strasser-Čehova in operni pevec dvornega gledališča v Mannheimu gospod J. K. Tertnik, rojansko pevsko društvo „Zarja“, zbor „Slovenskega pevskega društva“, tamburaši sv. Ivanski in Tržaškega Sokola in dramatični odsek Tržaškega Sokola. Spremlja na glasoviru g. Furlani. Vspored: 1. „Naprej“, udarajo združeni tamburaši. 2. A) F. S. Vilhar: „Nezakonska mati“. B) A. Novotny: Rozhodná dívčina, poje gospa Strasser-Čehova. 3. G. Eisenhut: „Mazurka“, pojeta združena možka zboru in spremljevanjem tamburašev. 4. A) Fr. Gerbic: „Sklepala roke si bele“. B) Skupaj sva pri oknu stala“. 5. Fr. Foerster: Pobratimija; moški zbor z bariton solo, solo poje g. Ferluga. 6. C. M. Weber: velika arija Hüona iz opere „Oberon“ poje g. operni pevec I. K. Tertnik. 7. Venec hrv. narodnih pesmi, udarajo skupni tamburaši. 8. Igra: „Trije bratci“. Burka s petjem v dveh dejanjih in štirih prizorih J. Nestroya. — Ustopnice in sedeži se prodajejo v gledališčni blagajni v nedeljo zjutraj od 10. ure naprej. — Ustopnica: v parter 50 nvč., na galerijo 20 nvč. — Sedeži prve vrste po 30 nvč., ostali po 20 nvč. Četiri lože po 5 glđ. Preplačila in darove sprejema le jeden gosp. odbornik v predvorani. — Začetek ob 8. uri zvečer.

V Gorici je večaj redarstvo kaprlo g. A. M. na ukaz sodišča, ker je na sumu, da je on prelagal nemške dopise v raznih listih proti sedanjemu položaju na Primorskem. Poroča se nam, da preiskava, ki se vrši, je jako obsežna in utegne imeti hude posledice.

Občni zbor telovadnega društva „Tržaški Sokol“ bode danes zvečer ob 8½ uri v društvenih prostorih (via Stadion 19.), Opozarjamo torej člane Sokola, da se v gotovo zbora udeleže.

Ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda v Sežani so darovali prve krone: gospa Franja Gulić, gospa Nežika Pitamic, g. dr. Ribač, g. Kante, g. Loban, g. R. Mahorčič, g. Kanobel, g. Batistig, g. Mančkoč, g. Gerbec, g. Kosovel, g. Dettoni, gospa Štolfa, sežanski rodoljub, en neimenuvan; en feist Krašovec 2 kroni, dr. Ostertag 2 kroni, Micička Mahorčičeva 1 krono.

„Braino društvo v sv. Križu Vipavskem“ napravi dne 18. t. m. veselico ter stopi tako prvič v javnost. Dasi je bila njega preteklost jako žalostna, vendar nadejati se je veliko boljšega vspeha za prihodnost. V to Bog pomozil! Vabilo in vsopred prihodnjič. Odbor.

Iz Doline se nam poroča: Dne 29. p. m. obiskal nas je zopet kmetijski potovalni učitelj g. Cotič, ter poučeval nas (praktično) o zelenem cepljenju američkanskih trt. Stvar je v resnici velike važnosti za naš kraj in tretorejci ne bi smeli manjkati (posebno v tem položaju, ko preti trtna uš naše vinograde uničiti in s tem naše glavne dohodke) ter polno ali vsaj v obilnem številu udeleževati se takih poukov.

Kajti, če bomo tako svojo pot hodili — pride dan, ko ostanemo brez dohodkov a tudi brez vednosti, kako si pomagati do njih.

Prodajalnica jedilnih stvari po jako nizki ceni. Prodaja **Jožef Černe** Piazza della Caserma št. 1 (uhod Via Ghega). Cl.

C. kr. izključno privilegovana škropilnica proti peronospori inženirja Živica je najboljša med vsemi škropilnicami za trte; je priprosta, lahka, trdna, trpežna, pripravna, neutrudljiva, hitra, tirja malo tekočine in se rabi za vsakovrstne trte. Se dobiva pri nekaterih trgovcih na deželi. Pošiljamo po pošti franko, proti povzetju: popolno škropilnico za gld. 10.— škropilnico z cevjo brez brentača 8.50 in prospekte gratis. — Priporočamo tudi drugo svoje blago in razna dela.

Živica in družb.
v TRSTU, ulica Zonta 5,
inženirski urad, zaloga strojev in dotičnega blaga, zastop tovarnic, mehanična delavnica. 28

Gostilna „Alla Città di Vienna“, Piazza Caserma št. 2. (zraven Tiskarno Doleno) prodaja najboljša kraška in isterskega vina I. kakovosti in graško pivo. Izborna kuhinja, sprejemlje naročila tudi za kosila in večerje. Imenovana vina morejo dobiti tudi družine na dom, in sicer ne izpod 28 litrov, po nastopni ceni: Teran iz Auberja po 42 kr. in najboljša isterska vina po 28 kr. liter. — Za obila naročila se priporočata 96—22 Anton Brovedani.

Hiša na prodaj pri Sv. Jakobu.
Iz hiše se vidi cerkev in ura. Hiša je samostojna za 3 družine. Več se zve pri g. M. Cotiču v Tiskarni Dolenci.

Nič več kašlja!
Balzamski petoralški prah ozdravi vsak kašelj, pljučni in bronhijalni katar, Dobiva se v odlikovani lekarni. 46—104 PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg Poštne pošiljave izvršujejo se neutegoma.

Alojzij Suppanz
urar, Corso št. 39. 53—104
Prodaja in popravlja ure.

DROGERIJA
na debelo in drobno
G. B. ANGELI
104—93 TRST 12—12
Corso, Piazza della Legna št. 1.
Odlikovana tovarna čopičev.
Velika zaloga oljnatih barv, lastni izdelek. Lak za kočije, z Angleskega, iz Francije Nemčije itd. Velika zaloga finih barv, (in tubetti) za slikarje, po ugodnih cenah. Lesk za parkete in pode.
MINERALNE VODE
iz najbolj znanih vrelov kakor tudi romanjsko žveplo za žvepljanje trt.

Nova past za stenice.
Praktična, neobhodno potrebna za vsako družino.
Gotova pomoč, da se ohrani čiste postelje, okvirje in druge oprave itd.
Dobiva se v vseh boljših drogerijah po 10 nvd. komad. 2—2

E. Šverljuga, brivec v Stadion št. 1, priporočata se slav. občinstvu za blagohotno obiskovanje. Cl.
Jak. Klemenc
TRST
Via S. Antonio št. 1.
priporočata 25

veliko zalogo manufakturnega blaga uprav prispelega za letno sezono in sicer: perkalce, sukna iz volne za ženske in moške; okrasnike, trake, čipke, podstave za ženske in moške obleke, židane rute, končenino in platenino, nogovice za ženske in moške; maje in konca in volne za ženske in moške; srajce za ženske in moške, ovratnike, zapestnice in zavratnike, srajce za turiste in bicikliste, narokovice za ženske iz švedskega konca in židane, kakor tudi blago nalašč za zastave in traki v narodnih barvah garantirane kakovosti — vse po jako niski ceni.

Kôtranove sladčice
katere izdeluje lekarničar PRENDINI v Trstu
Telefon št. 334. 34—52
Velika poraba ki je dandanes v navadi rabi kôtranove izdelke pripravila me je, da sem začel sam izdelovati iz pristinega kôtranovega izvlečka iz Norveškega izvrstne sladčice podobne onim, ki dohajajo iz inozemstva
Te sladčice imajo isto moč kakor kôtranova voda in glavice (Kapsule), lažje se, proživajo in prebavijo ter se prodajajo po prav nizki ceni. Da se ogne ponarejanju na enoj plati vdobljeno ime izdelovalca Prendinija in na drugoj besedo Catrame. V Trstu se prodajajo v lekarnici Prendini v škatljicah po 40 kr., prodajajo se tudi v vseh večjih lekarnah v družih deželah.

Il goldinarjev franko do vsake železniške postaje v Istri poslan, ako se naročnik skliče na ta časnik, stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljših tvarin narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapecirani in močnim platenim civilhom preoblečeni ter pri najtežji rabi do 15—20 let nobenih poprav ne zahtevajo. — Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej natančna mera postelje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 11 gld. dober, franko doposlan, tapeciran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredno nadomestke, kakor žicaste žimnice, slamnice itd., kateri pravemu namenu, imeti dobro postelj ne vstrežajo.

ANTON OBREZA, tapecirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.
Ta domača, edina narodna trdnika te stroke na Slovenskem bodi slav. občinstvu najbolje priporočena za nakupovanje žimnic, salonskih garnitur, divanov, stolov, preprog, zagrinjal in vsega v tapetnisko obrt spadajočega dela. Ceniki s podobami zastoj in franko. Hitra in poštna postrežba, nizke ceno posebno pri bališih in obširnejih naročilih.

Otročji vozički
jako elegantni fini, in močni dobivajo se pri meni skozi leto in dan in sicer v vseh barvah, kakor rdeče, modre, sivo in olivno po gold. 5.50, 6.7, 8, 9, 10 in višje po vsaki ceni do 25 gld.
Pri meni je najcenejši kraj za kupovanje otročjih vozičkov. 29—30

Lastnik pol. društvo „Edinost“. Izdajatelj in odgovorni urednik Maks Cotič. Tiskarna Dolenc v Trstu.

Vsi stroji za kmetijstvo, vinarstvo in prirejanje mošta iz sadja!

Mlatilnice, vitelji, trijeri, mlinci za čiščenje žita, slamoreznice, samotvorni aparati proti peronospori, stiskalnice grozdja in oliv, stiskalnice sadja, mlinci za sadje, potrebščine za kletarstvo, sesalke za vse potrebe, kakor tudi vsi stroji za kmetijstvo, vinarstvo in izdelovanje vina iz sadja

prodaja v najboljši in najnovejši sestavi
IG. HELLER, DUNAJ, 20—7 22 Praterstrasse N. 78.
Cenike z običnimi podobami v hrvatskem, nemškem, italijanskem in slovenskem jeziku zastoj in franko.
Najkulantnejši pogoji. — Jamčenje za dobro delo. — Pošilja se tudi na poskušnjo. Cene so zopet znižane. Prekupci dobijo visok rabat.

Odlikovana zlato medaljo: Bruxelles 1892.
Najboljše sredstvo za

želodec
katero želodec in opravila prebavnih delov života krepeča in tudi odprti život posposuje, 23—25 je
tinktura za želodec, katero pripravila **Gabrijel Piccoli**, lekar „pri anđelu“ v Ljubljani na dunajski cesti.
Cena 1 stekl. 15 novcev.
Izdelovatelj razpošilja to tinkturo v zabojčkih po 12 steklenic in več Zabojček z 12 stekl. stane gld. 1.36; s 24 gld. 2.60; s 36 gld. 3.84; s 44 gld. 4.26; 55 stekl. tohta 5 kg s poštno težo in volja gld. 5.96; 110 stekl. gld. 10.80. Poštnino plača vedno naročnik.
Dobiva se v lekarnah v Trstu, na Primorskem, v Istri in Dalmaciji.

Vozni listi in tovorni listi v **Ameriko.**

Kraljevski belgijski poštni parobrod „RED STEARN LINE“ iz Antverpena direktno v **New York & Philadelphijo**
koncesijonovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: koncesijonovani zastop 50—17
„Red Star Linie“
na Dunaju, IV Weyringergasse 17 ali pri **Josip-u Strasser-u**
Speditionsbureau für die k. u. k. Staatsbahnen in Innsbruck.

Pozor!
Usojam si naznaniti p. n. občinstvu, da sem vnovič odprl v via Nuova št. 27 **trgovino z manifakturnim blagom** (prej Ivan Milič) ter da v istej prodajam raznovrstno volneno blago, kakor tudi židane in volnene robce. 52—3 **M. Milič.**

Kwizdina protinova tekočina.
Mnogo let preskušeno, boleti utešujoče sredstvo.
Cena 1/2 stekl. a. v. gld. 1.—
1/3 stekl. a. v. 60 kr.
Dobiva se v vseh lekarnah.
Paziti je na varstveno znamko in naj se zahteva izrečno IIIb—4
Kwizdina protinova tekočina iz okr. lekarni v Korneuburgu pri Dunaju,

Gostilna s prenočišči „Alla Nuova Abbodanza“
Via Torrente št. 15. (poleg obokov Chiozza najuglednejša lega v Trstu.)
Prostori o odprti in proskrbljeni s svežimi jedili do 2 ur popolnoči. Izvrstna namizna in desertna vina, izborna kuhinja, Drohorjevo pivo po niskih cenah. Jamčim za točno in vestno postrežbo ter se priporočam blagovoljnemu naklonjenosti slavnega občinstva. 104—79 **P. Favero.**

Tinct. capsici compos. (PAIN-EXPELLER)
se prireja v Richterjevi lekarni v Pragi (v zalogi odlikovane lekarni Praxmarer v Trstu, P. Grande) obče poznano bolečino ublažujoče drgaganje, dobiva se po večini lekarn v steklenicah po gld. 1.20, 70 in 40 kr. Pri kupovanju treba biti previdnim in je vsprejeti le take steklenice kot pristne, ki so previdevne z „sidrom“ kot varstveno znamko. Osrednja razpošiljalnica: **Richter's Apotheke z. Goldenen Löwen, Prag.** 43—10

Znatno znižane cene. **Stiskalnice za vino, sadje in oljke.**

Izviren fabrikat 10—1
najnovejše in izvrstne konstrukcije z neprestano delujočo dvojnato silo. Zajamčena je največja delavnost do 20% večja nego pri katerih si bodi družih stiskalnicah. Pri vseh razstavah s prvimi nagradami odlikovani
mlinci za grozdje, sadje in oljke, stroji za sušenje sadja, kakor tudi vseh drugih pridelkov iz rastlinstva, živalstva in rudništva, stiskalnice za seno, slamo itd. na roko, stroji za trebljenje kuzuze, za čiščenje žita. Najnovejše avtomatične in patentovane „SYPHONIA“ škropilnice.
Izdelujejojeje jedino le tovarnarji:

P. H. MAYFART & C.º
tovarna za gospodarske in vinarske stroje
DUNAJ, II, Taborstrasse št. 76.
Kataloge razpošilja zastoj. — Vsprejema zastopnike. Opominja se vsakdo, da pazi na ponarejanja.